

„POKROK“ vychodí každý piatok

Adresa pre všetky zásielky:

Josef Tealík Uh. Skalica (Szokolca).

Oznamy (inzeráty) účtujú sa levne a
platia sa vopred.

POKROK.

Predplatné poštou:

Na celý rok 2 kor. — Na pol roku
1 kor. — Jednotlivé čísla v expedícii
a pri zásielkach najmenej 20 výtiskov
stojí 2 hal.

Predplatné do cudzozemska 5 kor.
Bezmenné a nevyplatené dopisy sa ne-
prijímajú.

Týždenník venovaný ku poučeniu a vzdelaniu slovenského ľudu.

Oslava konštitúcie v Rusku.

Ruskej veleríši udelená bola konštitúcia, ústava. Dnes už prevádzajú sa do ruského snemu, do „dumy“ po celom Rusku voľby. Najviac mandátov dostala posiaľ strana „konštitučne-demokratická“. Zvolení sú aj 3 kat. kňazi, 2 tatari, 10 židov, 1 tatar, 1 kirgiz. Teda dostanú sa do ruského snemu i malé národy a všetky posiaľ bezprávne náboženstvá. Náš obrázok predstavuje slávnosť, na oslavu ústavy v Moskve.

O Rusku.

Celý svet s pozornosťou sleduje pohyby ústavného života v Rusku. Ako známo 1-ho mája má byť otvorený v Rusku snem, je to úplne nová vec, a tieto dni volili ľudia prvýkrát svojich zástupiteľov do snemu, pretože posiaľ v Rusku absolutizmus čili samovláda panovala.

Rok 1906-tý bude večne významným v živote ruského cárstva, bo stane sa, načo žiadon človek nebol sníval, dostane Rusko ústavu.

My, ktorí nepolitizujeme, ku poučeniu našich čitateľov, výsledok ústavného pohybu sdelíme v krátkosti, dľa udania veľkých svetových časopisov.

Pri voľbách do snemu zvíťazila takzvaná demokratická strana a v sneme budú zastúpené všetky náboženstvá a vrstvy ľudu, dôkazom toho je, že vyvolení sú katolícki kňazi, ktorých Poliaci a Litvini kandidovali, vyvolených je päť židov, traja Mahomedáni, dľa národnosti vyvolení sú krome pravoslávnych Rusov aj Litvini, Esti, Poliaci aj jeden kirgiz aj tatar. Ohľadné zamestnania posiaľ vyvolených bolo krome inteligencie aj 18 sedliakov, to sú všetko sedliacki synkovia, ktorí viššie školy navštevovali, značným počtom zastúpená je priemyselná a obchodná trieda tiež, slovom Rusko sa približuje vzdelanému západu.

Výsledok volieb je, že sa kredit (úver) krajiny značne polepšil, tak že požička 1800 miliónov rublov je úplne zabezpečená, a cena štátnych papierov behom krátkeho času značne vzrástla.

Dľa „Budapesti Hirrapu“, ktorý časopis máva veľmi spoľahlivé zprávy, Fínsko a ruské Poľsko dostane úplnú samosprávu so vnútornou národnou rečou na ten spôsob asi ako to má v krajine našej Horvátsko.

Vyznávanie a vykonávanie náboženské bude úplne slobodné, tak že dľa hore menovaného časopisu v Poľsku ľud v tisícoch sa navracia na späť ku katolicizmu, od ktorého ho násilím odtrhli.

Sloboda tlače má byť tiež zabezpečená.

Potešiteľná zvešť je, že ústava, ktorá je základom rozkvetu národov vznikla i tam, kde najhlbšia asiatická tma posiaľ panovala, vládla a milióny ľudu triznila. Každý humanný človek len tešíť sa môže tomu, keď putá stotoletého otroctva sa trhajú a svetlo slobody a voľnosti občianskej začína žiarif.

Rusko-japonská vďaka, bars bola pre Rusko s ohromnými ztratami spojená, ale priniesla širokým vrstvám ľudu ten najdrahší poklad: slobodu.

R.

Trestný zákon o voľbách.

185. §. Kto voličovi alebo jeho príbuznému tým cieľom, aby na istého kandidáta hlasoval, peniaze alebo iný ošoh dá alebo sľúbi: trestaný bude 6 mesačným žalárom a 2000 korunovou pokutou.

Podobne trestaný bude ten volič, ktorý horeoznačeným cieľom peniaze alebo inú hodnotu alebo sľub prijme.

186. §. Trojmesačným žalárom a 1000 korunovou pokutou bude trestaný ten, kto voličovi tým cieľom, aby na istého kandidáta hlasoval, jest a piť dá; podobne trestaný bude označeným spôsobom ten volič, ktorý jedenie a pitie prijme.

Bude vzkriesenie?

Príroda sa prebudila k novému životu. Krásna, oku lahodiaca zeleň na roľách ku radosťi roľníka vzrástla. Obylie pozdáva sa, jako by vnújšie dýchalo v teplých snečných paprskoch. Kvietky usmievajú sa a ten k novému životu prebudovaný svet a v každom môžeš vidieť úsmev radosťi. Hojně je množstvo pupienkov na stromoch, . . . jedným slovom, všetko zvestuje:

„Ide jaro, v myslí prebiera,
akých fareb má a zvukov;
čo vidieť, to v kvet sa rozvíera,
mladosť, jarosť, zrie sa v pukoch.“

A opäť vás prekvapí, po dlhom strnutiu, po dlhom trapnom tichu, spev škrovánkov ktorí, — akoby s vami cítili, spievajú, že sotva hrdielka im stačia. A to vo výš, až sa ztratia v obzoru; aby ste len očuli, jak krásne spievajú, vzdávajúc s týmto vďaky Bohu za Jeho veľkú lásku, znovu zrozením prírody všetkému tvorstvu preukázanú.

Pozrite kamkoľvek a všade nový život. Len kolko je tých malých vtáčiatok! Už aj tí maľučkí speváčkovia vynasnažujú sa a starší učia ich, že:

„Ide jaro, v myslí vzpomiená,
akých má priateľ a detí;
kde pole, tam nová rodina
a dietok na každej sneťi.“

Život všade nový, čulý život! Príroda slávi svoje vzkriesenie!

„Ide jaro, v myslí vzpomiená,
akých má domov a bytov;
čo hrudi, — tam domov počína,
pnúť sa do nebes úkrytov.“

A veľa, preveľa tých srdieček, ktoré nechcú očuť slov tak krásnych, v sobe tak mnoho obsahujúcich. Obzvlášť nás Slovákov k práci, k činu povzbudzujúcich.

Zvony utichly . . .

Ľud rozjímal o šlachetnom veľkom Ježišovi ukrižovanom na dreve a vztýčenom na Golgats; rozjímal o utrpení svojho Vykupiteľa. — Ako na posmech zdivočitého zástupu mlčal, — pokojný, a ani ich netrestal. Ba vo svojej nekonečnej, veľkej láske prosil otca svojho, za svojich katanov!

Kristus umrel za človečenstvo!

Skonal!

Zvony, ktoré tak divno, tajuplne hovoria ku človekovi, rozezvučaly sa tretieho dňa, aby všetkým sdelili radostnú novinu že Kristus vstal z mŕtvych.

Kňaz požehnal ľud a dojemnými slovami, slávnostne volá: „Vstal túto chvíľu“.

Velebný, mohutný okamih! Ľud klesá na kolena a úprimnou vôľou ďakuje Bohu za veľkú lásku . . .

Cítite v duši mier a pokoj? Jak povznášajúci okamih, . . . jak príhodná to chvíľa, obzvlášť pre nás Slovákov, aby sme vzpomenuli po tak slávnom z mŕtvych vstaniu aj na našu drahú vlasť, na našu ubiedenú Slovač.

Kolko utrpenia, kolko krívd bolo spáchaných na tomto našom dobrom ľudu! Kolkokrát krvácali Slováci z boľastných ran! Kolkokrát prekliat osud erca naše, srdca biednej Slovače!

Oko zaronie sa pohautim, a zbožným dychom šepkajú ústa:

„Ó, Pane daj, nech vlasť naša krásna

ku bývalej sláve opäť sa vznáša!

Nech sa vzmúži ze svojho poníženia.

naša Slovač; veď dost dlhý veľký piatok mala,

a dost múk už triezni aj bôľov pretrpela;

ó, vzbud ju, Pane, vzbud ju ku vzkrieseniu!“

Str. Ferd.

Hospodárstvo.

— Viničné kolie zatvrdiť. Medzi najväčšie výdavky peňažité pri opatrovaní vinohradov počítame útraty za kolie, o ktoré privádzajú sa mladé revy; lebo i dubové drevo na tom konci, ktorým do zeme vrazeno býva, za pár rokov zhnije. Následkom toho treba kolie

ponovu zakončiť; ono stáva sa tedy porád kratším, tak že napokon ide na ohnisko. Rozumie sa, že otázne výdavky peňažité sú najmä v tých krajoch citlivé, kde málo dreva jesto, ná pr. na dolnej zemi. K umenšeniu týchto výdavkov pokročili gazdovia cudzozemský privádzajú mladé revy o dróty, popri radoch (greftoch) dľa šírky vinohradu poprefahovaných; na tento spôsob opatruje už i známy trnavský vinohradník, pán Stanzel, svoj vinohrad pri Suhej. Ponevác ale nemôžeme predpokladať, žeby obyčajný gazdovia naši dali sa nakloniť k upotrebeniu drótu vo vinohradoch; tedy jim aspoň udáme spôsob, jako svoje kolie tak zatvrdiť môžu, aby trikrát tak dlho trvalo. Slúži k tomu vitriol (modrá skalica, modrý liadok; maď. *résgalicz*; nem. *Kupfervitriol*), ktorý v každom trochu väčšom sklepe za ľavnú cenu dostaneme: sama práca ale vykonáva sa takto: Do nejakého starého suda vlejeme 3 vedra (okovy) vody, dáme do nej pol kg. modrej skalice, a keď úplne sa roztopila, postavíme kolie do toho roztoku tak, aby aspoň jeho spodná štvrtina stála pod vodou. Tam ponecháme 2 týždne, behom ktorého času prenikne voda celé kolie až hore, tak že ani následkom dažďovej vody a vplyvu povetria už ľahko hniť nebude. Pri naptšťaní sto kusov kolia spotrebuje sa pol kg. modrej skalice, ktorý na málo kupovaný, stojí u nás 38 kr.; pri zakúpení ale väčšej zásoby stojí značne menej. Napustené kolie postavíme sa potom v ukrytom mieste, aby náležite vyschlo, a tak sa upotrebi obyčajným spôsobom. To nám ani dokladať netreba, že do tej istej vody vitriolovej postavíme 3, 4 vrstvy kolia jedno za druhým, až ju drevo celkom vypije; na tolko ale vitriolovej vody pridávať musíme, aby tá spodná štvrtina koliev bola v nej zanorená.

Drobné zprávy.

— Pre svoje statočné meno: Mnoho prenasledovania podstúpil Ján Petržala, klerik pre svoje slovenské meno. Profesori gymnasia ostrihomského trápili ho až uschol. Pochovali sme ho v Skalici 18. t. m. Charakterného mladíka, vzorného klerika, dobrého syna a brata sprevádzali sme vo veľkom množstve s hlboko precítenou boľastou nad uvadnutím nádeje plného kvetu nášho slova života. Keď ho dotierave napádali skrze statočné jeho meno, ktoré snád samotné sdelil po chudobnom otcovi, Janko náš bránil sa nasledovne: „Mám chudobnú mamičku, ktorá vo mne všetky nádeje skladá, keď bych zahodil jej statočné meno, myslela by si, že sa za ňu hanbím“. To by ju do hrobu vnieslo, to neurobím. Usehľakrasna vetev, teraz žialom usychá úrodný strom, — matka, . . . prečo? . . . Lebo páni oškľivili si vysloviť poctivé slova meno . . . Petržala.

— Lapení vtáci. Ako očúvame v našom potravnom spolku zase chytili dvoch vtáčkov do sidla. Bola to jedna žena a jedo mladík z Mlýnska lebo z Roháča ako to u nás menujú. Tito znajúť čas, keď býva najviacej ľudí v obchode, prišli, nakúpili tovar a tiekli bez toho, že by boli zaplatili. Len že postavená tajná stráž ich lapla na ulici a priviedla nazpät. V páde by sa ešte takéto vtáčkovia našli, správa spolku vyniesla, že oddá tieto straky trestnému súdu.

Smrť. 24. t. m. pochovali sme za veľkej účasti obecnstva roľníka Štefana Hrebička, horlivého člena „Kat. Kruhu“. Nebohý bol príčinlivý muž milujúci svoju materinskú reč a svojmu rodu verný syn. Boh ho osláv!

— Amerika V meste San Francisco bolo silné zemetrasenie. Na to povstal hrozny požiar, ktorý takmer celé mesto zničil. Požiar ktorý takmer nemá páru v histórii ľudstva. Vyše 300 tisíc ľudí zostalo bez prístrešia a na 10.000 ľudí zahynulo. Škoda sa páci vyše tisíc miliónov korun. Mesto už na malé zbytky ľahlo popolom. V meste vypukla hladová horúčka a týfus. Články životné tak zdraželi, že za jednu zemlu pýtajú 2 koruny, za malý chlieb 6 korun. Z celej Ameriky zasielajú obyvateľstvu ohromné podpory.

— Ohne. Vo Vrbovom dňa 22. t. m. zúril veľký oheň, ktorý za 2 hodiny pohltol 6 domov, 10 bočných stavísk a veľký drevený sklad bratov Herzogovcov. Škoda číni vyše stotisíc korún. Na štátie prišli krakovskí hasičia a po namáhavej práci oheň udusili — V prešove v obci Alsó-Vadász pustožil tiež veľký oheň. Zhorelo 150 domov a mnoho bočných stavísk. Škoda číni asi 200.000 korún.

Pozvanie

do valného zhromaždenia Mor. Sv. janského gazd. potr. spolku dňa 6. mája t. r. do miestnosti spolkovvej.

Programm :

- Predloženie a udobrenie záverečných účtov.
- Rozhodnutie čistého zisku.
- Vyvolenie jedného dozorného výboru.
- Vyvolenie knihvedúceho.
- Volné návrhy ktoré tromi dňami vopred riaditeľstvu písomne oznámené byť majú. Záverečné účty v spolkovvej miestnosti každému ku prehliadnutiu vyvesené sú.

V Mor. Sv. Jánoch 26. apríla 1906.

Riaditeľstvo.

Nedostatočné predstavenie.

Starší ľudia budú poznať toho arcipastiera, ktorý pred 20—25 rokmi najradšej len jednoduchého oblečený, bez sprievodu, cestoval nielen po svojej diecéze, lež i ďalšie cesty konal bez všetkých príprav a oznámenia. Ba i svojich spolubratov biskupov navštevoval bez všetkých „teketorií“, a ani sa nikto nezdal a už tu bol.

Keď ho dajaká povinnosť nenútila, hodnostárov, jak svetských, tak duchovných navštívil, vždy sa usalašil v daktorom hostinci, pojedol dľa svojej vôle a kto ho nepoznal, ten si myslel, že dajaký dedinský dekan prišiel do mesta dačo nakúpiť. Bol jednoduchého oblečený, čierny dlhý kabát, vysoké boty a veľký klobúk, a len červený nákrčník vyzradil, že to dačo viacej, ako farár.

Zije ešte tento mimoriadny hodnostár a je v celej uhorskej krajine vyhlásený za veľkého grobiana, ačkoľvek on len „priamym“ a „jednoduchým“ sa môže menovať. Pravda, teraz už pre vysoký vek necestuje, aspoň nie tak, ako pred 20 rokmi.

Keď som ešte v Nitre do školy chodil, zavítal tam každoročne 3—4 razy, ale zriedka navštívil tehďajšieho biskupa nitrianskeho Roškovaného, ale ubytoval sa vždy u „zlatej koruny“, a navštívil svoju rodinu (Nerodolikovcov, a s nimi pokrevných iných švagrovcov), poobedoval a zase odišol na koči do Tornovca a odtiaľ s vlakom. Niekedy aj dva dni sa zdržal v Nitre a okrem rodiny a hostinského, nik nevedel, že je tam. Menovať ho tu nebudem, úcta oprti živému to nedovoľuje.

Druhú osobnosť, ktorú chcem spomenúť, je už zomrelý generál Sluha, avšak v tom čase, kedy sa nasledujúca historika pritrafala, — ačkoľvek bol rodom Čech, — ohľadom na to, že u honvédov zostal generálom, bol pomaďarčený na Szolgai ho. Maďarsky ale asi toľko vedel, ako terajší žiaci štátnych škôl na Horniakoch, keď po štyročnom obľobovaní idú židovi „do repy.“ — V Nitre bol na pensii a chodil tiež „po civilsku“.

Bolo to na podzim, roku 1876. Cirkevný hodnostár priam meškal v Nitre. Odbaviac svoje záležitosti, asi o 2. hodine vstúpil do malej dvorany hotela, zavolať sklepníka a rozkázal krátko: „husacinu a šalát.“ V tom okamženi vstúpil tiež do dvorany malý, vyziaty muž s dlhými fúzami, v šedý podzimný šat oblečený; pozdravil úctive, prisadnul k stolu a rozkázal asi 4 vyberané jedlá a flašu zoborského.

Sklepník priniesol razom husacinu, šalát pre kňaza; polievku a tanier pre cudzieho pána. Kňaz pozre na sklepníka a zahrní: „Somár, čo si to priniesol? Nepoznáš ma? — Zavolaj

hostinského!“ a odšúpnuť tanier s pečienkou. Cudzí pán len po očku pozrel na kňaza.

Hostinský prišiel. Pri dveroch súknul hlboké dve poklony a pristúpil k stolu.

„Už som Vám hovoril, aby ste Vy tade obsluhovali hostov, pozrite, čo mi Váš sklepník priniesol!“

Hostinský sa uklonil a prosiac za odpustenie, vzal pečienku so šalátom a zmiznul. O chvíľu priniesol pol husy a misu šalátu a predstavil pred kňaza. Cudzý pán zadiveno pozrel na kňaza, pousmial sa, ale nehovoril nič.

To kňaza mrzelo, ale dal sa do jedla a tak jedol, ako mlátec po 10 hodinovej práci. Než cudzý pán bol hotový s druhým jedlom, zmiznulá pol husy aj šalát.

„Syr!“ zavolať kňaz a hostinský už tu bol s tanierom a na druhom dobrý funt švajčiarskeho syra.

Cudzý pán sa opäť usmial.

To dopálilo kňaza a ponevác nerobieval žiadne okolky obrátiac sa k pánovi, predstavil sa:

„Som arcipastier . . . !“

Pán rozpačito pozrel na kňaza, vstal a hlboko sa ukloniac, riekol: „Sluha!“

Arcipastier, ktorému sa odpoveď nijako nepáčila, vstal a hrmostným hlasom zvolal:

„Predstavujem sa Vám ako arcipastier!“

Pán opäť stanul, uklonil sa ešte hlbšie a tiež silným hlasom odvetil: „Sluha!“

Arcipastier zbládnul; obozrel si dôkladne toho pána. Čo vyzeral ako dedinský rektor a jedol ako gróf. Konečne riekol ticho: „Nezdelenec, ani nevie čo je to predstaví sa!“ Potom vzal pohár s pivom, odsednul k druhému stolu, preniesol si tam syr a jedol bez toho, žeby sa bol ďalej obozrel na pána.

Keď bol hotový, položil dukát na tanier, vzal klobúk a bez pozdravu vyšiel von.

Hostinský stal pri dveroch.

Kto je to ten nevzdelenec, čo tam sedí a ani predstaví sa nevie, pri tom ale jje, ako dajaký gróf; čo je to zač?!

Hostinský odpovedal: „Osvietenosť, to je generál Szolgai; maďarsky málo vie, a preto sa bojí do hovoru sa pustiť.“

„Szolgai? A nevie maďarsky?“

„On je rodom Čech a menoval sa do nedávna Sluha.“

Arcipastier ostal stáť, naraz ale sa zvitnul, a vošiel opäť do dvorany, rovno ku generálovi; teraz ho oslovil po nemecky:

„Pane generálu, prečo nehovoríte teda po nemecky, keď maďarsky neviete? — Ci sa hanbite za Váš pôvod? — Za to že ste sa nechali pomaďarčiť není ste však Maďarom! Každý nech hovorí, ako mu zobák nariastol. Vzdelaný človek ináč neurobí. Mimovoľnú úražku ste zaslúžili a ja ju neodvolávam. — Odporúčam sa!“

A pevným krokom odišol, opareného generála tam nechajúc v rozpakoch. —

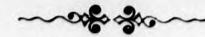
(*Toto ovšem konalo sa po maďarsky. Pán sa predstavil slovom: „Szolgai;“ arcipastier ale rozumel: „szolgája.“ —

Bol tento arcipastier grobianom a či len priamym? — Maďar od koreňa, hovoril takto, a hovoríva až doteraz. Česť a sláva mu. Kiež by ich viacej bolo!

Z mojích rozpomienok: Str. Ferd.

Púť do Lurdu.

Toho roku 6. mája pohne sa púť do Lurdu, výborné to pútnické miesto vo Francúzsku, s podotknutím Einsiedeln, — Lyon — Purayle — Monial a Zürichu. Celá cesta bude trvať 14—15 dní a tak 20. mája môže každý doma byť. Obširnejší program je k dostaniu u farného úradu v Saštíne (Sasvár Nyitra m.), ktorý ho ochotne zašle prihlásajúciom sa.

Oznamy

Príjmom jedného tovaryša a jedného chlapca z poriadnej rodiny do učenia
Imrich Flamik,
kolársky majster v Skalici.

Pravé krmné vápno so značkou

„HOSPODÁR“

Dostať:

5 kg vrecko za K. 2.— 50 kg vrece za K. 12.—

výhradne v sklade

Jesenský v Lipt. Sv. Mikulaši.

Obširne návody a plakáty zadarmo. —
Hodí sa pre každý druh statku.

Ján Novomestský

strojník a mechanik v Holiči

Odporúčam svoj hojne zásobený sklad
šicích strojov a biciklov za ľavné ceny.

Pánov hospodárov upozorňujú na môj sklad hospodárskych strojov.

Správy šicích strojov prevezmem za ľavnú cenu.

Mój drahý mužičku!

ja by som Ta mala veľmi rada,
keď by si mi a našim dievčatom
kúpil krásne

SUKNE LODENOVÉ

veľmi praktické, ktoré za každú ce-
nu počínajúc od 55 — 60 a 70 kr.
vyše vyrába dobiereň zasiela jedine.

Tkáčsky záv. **A. Jelinka v Lisku.**
pp. Jimramov. Morava.
v zorky zdarma a franco.

Parné a vanové kúpele

nachodia sa v Uh. Skalici na Horních maje-
roch pri novej pálenici.

Kúpele sú otvorené každodenne ráno od
7. hod. do 1. hod. a odpolednia od 2. do 5.
hod. Každý štvrtok popoludní parný kúpeľ je
pripustený jedine osobam ženského pohlavia.

Cena jedného kúpeľného lístka (bez bie-
lizne) je 80 halierov.

Predplatné na 10 kúpeľných lístkov je
7 korún.

Preto prosíme aby všetci čistotu milu-
júci ľudia často navštevovali tieto kúpele
lebo „čistota je pol zdravia“.

Sviece kostolné

všetkých druhov

**voskové a polovoskové
sviečky**

stolné stearinové a parafínové, hladké
a krútené biele lebo barevné, ďalej

mydla

ku praniu a voňavé
(toilettné), všetky

v najlepšej jakosti dodáva naj-
lacnejšie

Prvá Královohradecká cis. a
král. dvornia továrň
na sviečky, mydlá a voňavky.

J. Pilnáček,
Hradec Králové, Kral. České.

Založeno roku 1816.

Pre dôstojné farné úrady zvláštné ľavé ceny!

Soľdna česká kresťanská firma.

Moderné zařízené továrny firmy

**První moravská rolnická továrna
akciová**

na soustředěná hnojiva a lučebniny
v Přerově.

doporučují co nejlépe

**Superfosfát z kostné moučky
a Superfosfát nerostný**

Za cen, konkurenční a za podmínek nejpří-
znivějších

Smíšená hnojiva k řepě, ječmenu, chmeli,
atd. Kostní moučku rozloženou, kaínit, drasel-
natou sůl jakož i ostatní druhy hnojiv lze kou-
piti za ceny najnižší.

Žádáme veškeré zemědělece, aby ve vlastním
zájmu požádali nás o nabídku, kterouž ochotně
a co nejrychleji vyřídíme.

Velké

katarhy

hltnu, h tanu, trubic a žalúdku daji se
vyléšiti

**LUHACOVICKOU
KYSELKOU**

a to jednak pitím, jednak inbalacemi. Při
dráždivosti radno jí píti s teplým mlékem.

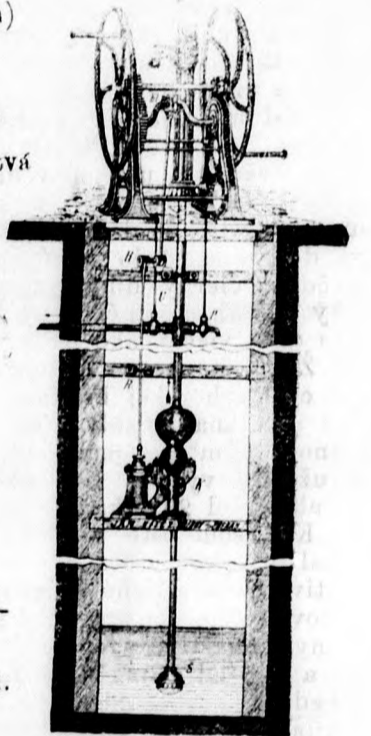
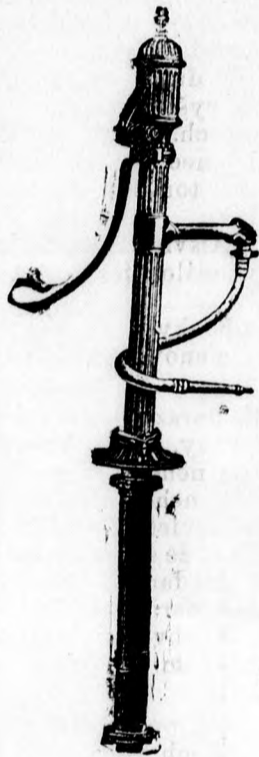
Správa Lízni v Luhačovicích.

Továrň na vodovody a pumpy
Jan Vítěz v Přerově (Morava)
zariaduje s plnou zárukou najlepšie

pumpy

pre mestá, obce, veľkostatky, villy gazdovstva
tehelne, továrne, zah-
rady, mliekárne atd

Geniálny a
rady zdarma.

Spolehlivý zástupci a cestujúci sa príjmu.

Každá sporivá gazdina

používa

Kolínskej kávovej prísady

SO SOKOLOM — SO SOKOLOM

Docieli tým výdatnej, chutnej a pekne zbarvenej
kávy

TOVARNE

v Kolíne a Prostejove, Morava

